

nhưng hôm nay Thúy Vân đã đóng vai nam để trình bày bài thơ này. Tuy nhiên, với kỹ thuật và kinh nghiệm sẵn có, Thúy Vân đã “làm tròn bốn phận” của mình một cách tuyệt vời mặc dù đã không diễn tả theo “Phong cách Thanh Hùng”.

Khi Thanh Hùng diễn ngâm bài thơ Hồ Trường của Nguyễn Bá Trác (1943), khán giả có cảm nghĩ như anh đang đóng vai một tráng sĩ với khí thế bi hùng tráng, khí phách ngang tàng biểu lộ trên nét mặt, trong bộ điệu và qua làn thanh âm biến dạng theo ý thơ từng chữ, từng lời. Người viết từng được thưởng thức lối trình diễn của Thanh Hùng trong những buổi sinh hoạt văn nghệ ở Dallas, có thể so sánh với lối trình diễn của Hà Phương, hay Hà Linh Bảo, tuy mỗi người có một phong cách trình diễn riêng, nhưng phải công nhận rằng lối trình diễn độc đáo của Thanh Hùng đích thực là lối trình diễn của một tài tử, một nghệ sĩ sân khấu. Nhạc sĩ Châu Kỳ đã phổ nhạc bài thơ Hồ Trường và chính ông đã trình diễn sáng tác của mình trong một buổi sinh hoạt thơ nhạc ở quận 8 Saigon, năm 1986 mà người viết được tham dự. Với cây đàn guitar khoác ngang vai, ông đã làm sống lại tinh thần Nguyễn Bá Trác một cách xuất thần đến nỗi có người đã phải thốt lên lời khen ngợi rằng: “Châu Kỳ hay hơn Nguyễn Bá Trác”. Cùng một cách đó, hôm nay chúng tôi cũng xin được nói với Thanh Hùng rằng: “ Thanh Hùng hay hơn Nguyễn Bá Trác”. Chỉ tiếc rằng Thanh Hùng đã khuất bóng !

Nghệ sĩ Thanh Hùng đã ra đi nhưng hình ảnh của anh vẫn mãi mãi ở trong lòng mọi người yêu Anh, yêu nghệ thuật độc diễn của Anh, yêu tánh tình ngay thẳng bộc trực của Anh, và yêu cái chân tình của Anh đối với tất cả bạn bè. Mọi sự đều qua đi, chỉ còn lại một chút tình của Anh và của chúng ta.

Được biết chương trình văn nghệ thơ nhạc này đã được chị Mai Anh, một người em gái kết nghĩa của cố Nghệ sĩ Thanh Hùng đứng ra tổ chức để tưởng nhớ người anh của mình là một nhà văn hóa, một nghệ sĩ đã góp phần rất lớn cho nền nghệ thuật Việt Nam trước 75 và ở hải ngoại.

Lê Quang Sinh Dallas, 10-01-10

Hồ Trường (1943)

*Trượng phu sao không xé gan bẻ cột
 Phù cương thường hà tất tiêu dao
 Bốn bể lưu lạc tha phương
 Trời Nam ngàn dặm thăm
 Mây nước một một màu sương
 Chí chưa thành danh chưa đạt
 Trai trẻ bao lăm mà đầu bạc
 Trăm năm thân thể bóng tà dương
 Võ gươm mà hát, nghiêng bầu mà hỏi
 Thiên địa mang mang ai người tri kỷ
 Lại đây cùng ta cạn một hồ trường
 Hồ Trường! Hồ trường! Ta biết rót về đâu?
 Rót về Đông phương,
 Nước bể Đông chảy xiết sinh cuồng lạn
 Rót về Tây phương,
 Mưa Tây Sơn từng trận chứa chan
 Rót về Bắc phương,
 Ngọn bắc phong vì vút cát chảy đá dương
 Rót về Nam phương, trời Nam mờ mịt
 Có người quá chén như điên như cuồng
 Nào ai tỉnh, nào ai say,
 Chí ta ta biết, lòng ta ta hay
 Nam nhi sự nghiệp ở hồ thi
 Hà tất cùng sầu đối cỏ cây.*

Nguyễn Bá Trác
 (1881-1945)

Ghi chú:

- cột: cột nhà, cột cung điện
- Tam cương: 3 mối trong đạo làm người: vua và tôi, cha và con, vợ và chồng
- Ngũ thường: năm đức thường: nhân, nghĩa, lễ, trí, tín.
- Tiêu dao: thong thả, rong chơi
- Hà tất: cần gì
- Cuồng lạn; sóng lớn
- Đá dương: đá ở biển
- Hồ thi: cung và tên.

ooOoo